

விசுவாசத்தைப் பாதுகாத்தல் யாவை?

உலகக் கண்ணோட்டம் பற்றிய கேள்விகள்

உறுதியாக விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்வதில் (கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் பாதுகாப்பு) ஊக்குவிக்கும் முக்கியமான வசனம் 1 பேதுரு 3:15 ஆகும், இது விசுவாசிகள் "உங்களிலிருக்கிற நம்பிக்கையைக்குறித்து" ஒரு தற்காப்புடன் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது. இதை திறம்படச் செய்வதற்கான ஒரே வழி, நாம் நம்புவதை ஏன் நம்புகிறோம் என்பதற்கான காரணங்களைப் படிப்பதுதான். இது, "அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்த" நம்மைத் தயார்படுத்தும் (2 கொரிந்தியர் 10:5) என்று நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று பவுல் சொன்னதைப் போலாகும். அவர் பிரசங்கித்தார், உண்மையில், விசுவாசத்தைப் பாதுகாப்பதே அவருடைய வழக்கமான செயலாக இருந்தது (பிலிப்பியர் 1:7) அதே வேதப்பகுதியில் விசுவாசத்தைக் காப்பதை அவர் தனது ஊழியத்தின் ஒரு அம்சமாக குறிப்பிடுகிறார் (வசனம் 16). அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தீத்து 1:9 இல் திருச்சபைத் தலைமைக்கு விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்ளுதலை

தேவையாக்கினார்.. இயேசுவின் அப்போஸ்தலரான யூதா
எழுதினார், "பிரியமானவர்களே, பொதுவான
இரட்சிப்பைக்குறித்து உங்களுக்கு எழுதும்படி நான் மிகவும்
கருத்துள்ளவனாயிருக்கையில், பரிசுத்தவான்களுக்கு
ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள்
தேவையாய்ப் போராடவேண்டுமென்று உங்களுக்கு எழுதி
உணர்த்துவது எனக்கு அவசியமாய்க் கண்டது" (வசனம் 3).

அப்போஸ்தலர்களுக்கு இந்த யோசனைகள் எங்கிருந்து
கிடைத்தது? அவர்களுடைய எஜமானரிடமிருந்து வந்தது.
அவர் தாமே விசுவாசத்திற்காக போராடியவராக இருக்கிறார்,
அவர் அளித்த ஆதாரத்தின் காரணமாக நாம் அவரை நம்ப
வேண்டும் என்று அவர் அடிக்கடி கூறினார் (யோவான் 2:23;
10:25; 10:38; 14:29). உண்மையில், முழு வேதாகமமும்
தெய்வீக அற்புதங்களால் நிரம்பியுள்ளது, இது தேவன் நாம்
எதை நம்ப வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்பதை
உறுதிப்படுத்துகிறது (யாத்திராகமம் 4:1-8; 1 ராஜாக்கள்
18:36-39; அப்போஸ்தலர் 2:22-43; எபிரெயர் 2:3-4; 2
கொரிந்தியர் 12:12). ஆதாரம் இல்லாத ஒன்றை மக்கள்
சரியாக நம்ப மறுக்கிறார்கள். தேவன் மனிதர்களை பகுத்தறிவு
கொண்ட மனிதர்களாகப் படைத்திருப்பதால், நாம்
பகுத்தறிவுடன் வாழ வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கும்

போது நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. நார்மன் கெய்ஸ்லர் சொல்வது போல், "இதன் அர்த்தம் நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை என்பதல்ல. ஆனால் இருளில் குதிப்பதை விட, ஆதாரத்தின் வெளிச்சத்தில் விசுவாசத்தின் ஒரு படியை நாம் எடுக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்."

இந்த தெளிவான வேதாகமப் போதனைகளையும் உதாரணங்களையும் எதிர்ப்பவர்கள், "தேவனுடைய வார்த்தையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை!" என்று கூறலாம். ஆனால் உலக எழுத்துக்களில் எது தேவனுடைய வார்த்தை? என்று யாராவது பதில் சொன்னால் உடனே விசுவாசத்தை பாதுகாக்கிறார் என்று கூறுகின்றனர். மனித பகுத்தறிவால் தேவனைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல முடியாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்—ஆனால் அந்த அறிக்கையே தேவனைப் பற்றிய "நியாயமான" கூற்று. அது இல்லையென்றால், அதை நம்புவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. ஒரு பிடித்தமான பழமொழி, "யாராவது உங்களை கிறிஸ்தவத்தில் பேச முடியும் என்றால், வேறு யாராவது உங்களைப் பற்றி பேச முடியும்." ஏன் இந்த பிரச்சனை? 1 கொரிந்தியர் 15 இல் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள அல்லது நிராகரிக்க வேண்டிய அளவுகோலை (உயிர்த்தெழுதல்) பவுல்

கொடுக்கவில்லையா? எதிர்மறையாக பதிலளிப்பது தவறான பக்தி மட்டுமே.

பரிசுத்த ஆவியின் செல்வாக்கு இல்லாமல் விசுவாசத்தைப் பாதுகாப்பதில் ஒருவரை விசுவாசத்தைக் காப்பாற்றும் என்று சொல்ல முடியாது. இது பலரது மனதில் ஒரு தவறான குழப்பத்தை உருவாக்குகிறது. ஆனால் அது "தருக்க விஷயத்திற்கு எதிரான ஆவியானவரின் செயலாக" இருக்க வேண்டியதில்லை. ஏன் இரண்டுமே இல்லை? பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒருவரை நம்பிக்கையின் நிலைக்கு உந்த வேண்டும், ஆனால் அவர் இதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுகிறார் என்பது அவரைப் பொறுத்தது. சிலருடன் தேவன் சோதனைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்; மற்றவற்றில் இது ஒரு உணர்வுபூர்வமான அனுபவம்; இன்னும் மற்றவற்றில் அது ஒரு பகுத்தறிவு. தேவன் அவர் விரும்பும் எந்த வழியையும் பயன்படுத்த முடியும். எவ்வாறாயினும், நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கச் சொல்லப்படும் பல அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட இடங்களில் விசுவாசத்தைக் காக்கப்படும்படி கட்டளையிடப்பட்டுள்ளோம்.

